

POKROK

PUBLISHING CO.

vydává

POKROK ZÁPADU
a místní vydání

Crete pro Saline okres, Neb., v Schuyler a Clarkson, pro Colfax okres, Neb., ve Wilson, Kans., pro stát Kansas, v Cedar Rapids, Ia., pro stát Iowa, v St. Paul a Minneapolis, Minn., pro stát Minnesota a v Tyndall, S. D., pro stát South a North Dakota.

Předplatné:

Pro Spojené Státy \$1.00. Pro Kanadu \$1.50. Do Evropy \$2.00 ročně.

Zásluky peněžní děje se pomocí peněžních poukazek (Money Orders), expresních poukazek (Express Money Orders), bankovních poukazek (Bank Draft), anebo v registracím dopise. Oznamujete-li své přestěhování, udejte starou i novou adresu.

Dopisy z kruhů čtenářstva obohatí a vylepšíme. Musí být slušné, psané bez úmyslu někoho osobně poškodit a nepedepsány písmem jménem, ať již má být v redakci utajeno, anebo s dopisem uveřejněno.

Ustavičné pronásledování Čechů ze strany rakouské vlády nutí nás jen k větší vytrvalosti o zásadní neústupnosti.

Nikdo se nesmí diviti, že byl letos do Washingtonu zaslán nejtežší posvicenský páj, jaký až dosud byl tam zaslán. Před Tatem neměli jsme nikdy tak těžkého — presidenta.

České školství v Americe těší se snad proto jenom takovému pochopení, podpoře a rozvoji, že my sami jsme tak uvědomili a vyškolení.

Útok silného na stejné silného, je-li místním a slušným, připouštíme. Rozhodně však odsuzujeme každý drzý a surový výpad, zvláště pak takový, jehož cílem je — žena anebo její pověst.

Ráno, která zasáhne nás z daleka, vie nás musí bolet, než ta, kterou nám zasadí někdo na blízku. To proto, že nelze nám ji hned vrátiti. Českým školstvím ve staré vlasti počítáme ji zde nejvíce.

Nejsmutnějším úkazem mezi námi Čecho-Američany je hygienismus, který se nechtějí poskrvniti památku ani těch, kdo již zesnuli, všelijakými bezvýznamnými osůbkami, kryjíme se imunitou, již jim zaručuje nějaká tak — národní těleso.

Jeffrem Hrbek památkou svého života, své práce a svého českého citění stojí příliš vysoko, příliš cenné, než aby ho mohla dosáhnouti slina červa, svíjejícího se u jeho nohou.

Che-li kterýkoli spolek v činnosti svoji pomoci a součinnosti časopisu, měl by mít alespoň tolik slušnosti vůči tomuto, by též na vše, co koná, upozornil a za součinnost požádal. Tu pozornost zaslouží si snad každý časopis.

Nesouhlas s názorem někoho nikdy nesmí vyvolati osobní nepřátelství. Vyvolá-li je, pak totéž nasvědčuje nízké povaze, která ve světle pravé bezcharakternosti vystoupí, přeběhne-li člověk do protivného tábora, jehož před tím sám byl největším odpůrcem, a pro tento začne pracovati. Inu, děcko ze vzduchu udělá všelicos.

V Americe lze na všech stranách pozorovati značné zlepšení obchodních poměrů, zvláště však těch, které se týkají ciziny. Dle posledního výkazu statistické úřadovny ve Washingtonu vykazuje v Argentině dovoz za šest měsíců, končících červnem letošního roku, zisk o 9 milionů dolarů větší, než za stejnou dobu roku minulého, a vývoz o 28 milionů větší. Austrálie ztratila sice poněkud na dovozu, ale získala na vývozu 7 milionů. Rakousku-Uhersku přibývalo za prvních 7 měsíců 18 milionů na dovoz a 2 milionů na vývozu. Belgie za 8 měsíců do konce srpna jeví 34 milionů na dovoz a 14 na vývozu. Brazílie v dovozu klesla o 8 milionů, však na vývozu stoupla o 23 milionů. Britická Jižní Afrika získala 6 na dovoz a 11 milionů na vývozu. Důvod v Kanadě byl loni odhadnut na 112 milionů, kdežto letos reprezentuje 142 milionů. Vývoz

letovní je rovněž větší a sice o 7 milionů. Kuba za posledních 12 měsíců jeví při dovozu pokles, kdežto vývoz zisk 19 milionů. V Egyptě na dovozu ubylo, ale na vývozu přibýlo o 6 milionů. Francie na dovozu získala 40 a na vývozu 48 milionů. Německo udává 47 milionů zisku na dovozu a 3 miliony na vývozu. Britická Indie za poslední čtyři měsíce dovozem klesla, ale za to vývozem stoupla o 30 milionů. Itálie na dovozu i vývozu získala a sice 29 a 12 milionů. Japonsku za 7 minulých měsíců 21 milionů na dovoz a 12 milionů na vývoz. Rusko na dovozu kleslo, ale na vývozu 75 milionů získalo. Švýcarsko vykazuje v obojí směru přírůstek a sice 4 a 5 milionů. Spojené Státy získaly 205 na dovoz a ztratily 43 milionů na vývozu. Dle údajů těch, týkajících se poměrně dosti krátké doby v porovnání se stejnou dobou z roku loňského, jeví se v Americe, která se jmenovitými zeměmi obchoduje, značný rozmach, ze kterého však obohaeje se jen kapitalismus na úkor lidu dělného, který o té prosperitě, ovšem, neví. Tomu je stále dosud zápasiti s bídou a nedostatkem, které washingtonská statistická úřadovna, ovšem, nezaznamenává.

Letovní přístání slehny Emmy Destinnové na americkou půdu stalo se památným střebovaně zajímavou okolností. Přivítal vzhlednou umělkyni naši v novyorském přístavišti "vůdce" česko-amerického lidu, řídící Česko-americké Tiskové Kanceláře, p. dr. Jar. Salaba-Vojan, a sice jménem Hlasu Lidu, Osvěty Americké a Svornosti. Pozdravil ji jménem čtenářů pouze jmenovaných listů a druhý listy spolu se čtenáři těchto prostě ignoroval, tak jako by chtěl tím říci, že českým lidem v Americe je pouze ten, který odebrá a čte zmíněné časopisy. Ten, který odebrá a čte listy jiné, je u pana doktora a řídícího, hlavně však česko-amerického vůdce, patrně ničím. Podivně vědomostiví! I tam, kde bychom oprávněně očekávali mužně a takticky vystoupení písně objektivitě, setkáváme se s podivně se vyjímající stranickostí, která bije do očí tím více, čím o katěji kadidlem podkuřuje časopis, jehož směru, názorům a zásadám, dá-li se vlastně o jakých mluvíti, dr. Salaba-Vojan byl do nedávna nepřítupným, jsa jejich zápisným největším odpůrcem a nepřitelem. Čistá to zásadnost! Jaký úsudek lze si udělati o osobě, která dnes hlásá svatou válku a křížácké tažení proti časopisu, jehož jménem a jménem jeho čtenářů zítra vítá Destinnovou jako jeho zástupce? Jaký úsudek lze si udělati o zásadnosti listu, který dnes sloupec svoje špičkuje haboným kritizováním osoby, kterou zítra s díky kvítuje za reprezentaci v New Yorku? Nemí všechno to nanejšť trapnou komedií? Jsme přístupni smru, ale jen takovému, jimž neutrpí naše zásady. V tomto však zásadní smír nevidíme. Lze-li nám v tom co viděti, pak je to jen servilnost, kterou se dr. Salaba-Vojan stal Svornosti až vědcím snad za to, že taky přitlačila, nezapomínaje při tom na zájem vlastní, když se jednalo o jmenování řídícího Čes-Am. Tiskové Kanceláře a o povýšení osobnosti tohoto za vůdce českého lidu v Americe. Proto se tážeme: počínal si česko-americký "vůdce" při nedávné události v New Yorku správně, mužně a poctivě? Nikoli. Vůdce každý musí se vyvíšit, důkladně vyvíšit nejen nad zájem vlastní, ale i zájem lidu, který vede. Jemu i lidu musí býti vodítkem velikost a dobro myšlenky, za kterou jde se k vytknutému cíli. Na vůdci je, by sám šel ne za lidem anebo s lidem, ale by šel daleko před ním, sám určuje mu cesty a řídí veskeré jeho jednání. Takovým vůdcem však dr. Salaba-Vojan není. Při posledním affaře měl na zřeteli ne myšlenku: pozdraviti Destinnovou jménem všeho česko-amerického lidu, ale zájem své vlastní osoby a zájem časopisů, kterým, moha snad od nich něco očekáváti, chtěl, zapomenou dávo na vše nepřátelství a zásadnost, pořádně zalíhotiti. Nemluvíme sami za sebe. Nepotrpíme si na pozornosti a myslíme, že si na ně nepotrpí ani slečna Destinnová, kterou v skromnosti její známe až příliš dobře. Mluvíme však za čtenáře

svoje a za čtenáře všech ostatních českých časopisů v celé Americe, bez rozdílu politického a náboženského směru, které nás česko-americký vůdce ignoroval, a připomínáme, že by tím ten opravdu celý česko-americký lid mohl cítiti ve své tváři mravní polček, který mu byl zasazen jednotlivcem, jenž je k něčemu podobnému třeba jako učitel a reformátor, třeba jako akademik, třeba jako řídící tiskové kanceláře a třeba jako taký — vůdce oprávněn nejméně. Divili jsme se, že dr. Salaba-Vojan poslední své neprozřetelnosti dopustil se zvláště jako řídící Tiskové kanceláře, která přece počítá a musí počítati se součinností všech zdejších českých časopisů, ku kterým musí se chovati přísně nestranně. My k ní sice s radostí a ochetou přistoupíme, ale poznamenáváme, počíná-li si reprezentant její strany hned z počátku, že trvání její dlouhým by nebylo a že by kancelář podobným jednáním sama a předem ohlašovala počátek svého konce, s jakým se již potkala valná většina v život uvedených českých podniků.

OSLAVA 500. VÝROČÍ REKTORÁTU HUSOVA.

Svaz československého studentstva v Praze uspořádal 7. listopadu v Lázeňském sále na Malé straně v Praze oslavu 500. výročí rektorátu mistra Jana Husa. Již místo oslavy připomíná, že universita česká podnes nemá důstojné vlastní budovy a připomínáme-li si, jak veliký kulturní úkol konalo naše vysoké učení v době, do níž spadá rektorát jednoho z největších mužů naší historie, připadá nemožek na mysl, kde jsme mohli dnes býti, kdyby nás politický a kulturní rozvoj nebyl býval násilně přerován.

Oslava ta byla tichou, domácí slavností universitní, k níž dostavili se rektor universitny pan prof. dr. Král, rektor české techniky p. prof. Procházka, děkanové fakult svetských, členové profesorského sboru a hojný počet studentstva. Mezi zaslápnými telegramy byl zvláště pozdrav polského studentstva ze Lvova.

Schůzi zahájil předseda svazu p. JUD. Tvrzický, poukázav, že v bojích dneška dodává nám pohled do minulosti nové energie, uvedl, že oslava rektorátu Husova má význam pro dnešní poměry a projevil přání, aby přispěla k upevnění solidarity ve studentstvu, načež požádal oba pp. rektory, aby se ujali řízení schůze.

J. M. rektor p. prof. dr. Král připomenul, že mistr Jan Hus byl dvakrát rektorem university pražské, totiž r. 1402 a pak r. 1409. Pětisté výročí prvního rektorátu bylo již oslaveno universitou před 7 lety, ale druhý rektorát Husův jako následek dekretu kutnohorského, má mnohem větší význam. Slavnostní řečník, p. prof. dr. Křofka podal pak v propracované řeči obraz vysokého učení pražského v době mistra Jana Husa i činnosti jeho.

Zvolení Husovo rektorem na rok 1409 nabylo okolnostmi významu zcela mimořádného, jakožto první volba po dekretu kutnohorském, který znamenal nejen vítězství české, nýbrž i vítězství pokrokového směru, reprezentovaného českými mistry. Zvolení mělo býti Husovi díkem za jeho přičinění o vydání dekretu kutnohorského i uznáním jeho působení pro reformu života církevního i universitního. Hus sám oslavil dekretu známým, v němž vyzýval k modlitbě za vypuzení Němců a vítězství českého národa.

Česká universita byla založena v době, kdy již upadala scholastika, která na základě filosofie Platonovy a Aristotelovy snažila se odvodniti církevní dogmata, při čemž stála na realismu, přisuzovala totiž obecným pojmem rodovým skutečnou existenci. Po vystoupení Angličana Oceana ve 14. století počal nabývat převahu nominalismus, jenž pokládá obecné pojmy za pouhé abstrakce, sloužící jen k dorozumění a od počátku dovozoval, že církevní dogmata vůbec nelze vědecky dokázat. Tím stávala se scholastika zhyčtenou a vzháhal se proti ní odpor. Nominalisté však přikazovali dogmatům bez důkazů prostě věřiti, takže v praktickém smyslu nebyli pokrokovějšími.

Na pražské universitě byla seho,

lastika také hlavním předmětem studia a úpadkem scholastiky také universita trpěla. Činnost její záležela v tom, že podávala soubor tehdejších vědomostí, mrtvou učnost bez souvislosti s tehdejšími životem. Proti neplodnému scholastickému hloubání vystoupil již Milíč a Matěj z Janova a protestem proti němu byla i díla Tomáše ze Střítehu. Opravné hnutí, jež se v Čechách vzmáhalo od dob Waldhauseroých, dotklo se university málo.

Hus byl na universitě žákem Stanislava ze Znojma, od něhož přejal názor realistiky. R. 1393 stal se bakalářem a r. 1396 mistrem svobodných umění a v té době také bakalářem theologie. Od r. 1398 jest mezi přednášejícími, asi r. 1400 byl vysvěcen na kněze a r. 1402 stal se poprvé rektorem a téhož roku jmenován katežetem v kapli betlémské, s čímž byla spojena povinnost, kázat česky. Brzy stal se miláčkem posluchačů, vystupoval proti mravní pokleslosti v duchovenstvu a zlořádům v církvi, jsa chráněn přízni královo.

V oně době dostaly se do Prahy spisy Wiclefovy, jenž byl realistou, ale nedávval se abstraktní spekulaci, nýbrž vycházel ze života. Účel zejména, že církve nemá míti světského panství a vystupoval proti simonii. Spisy Wiclefovy byly přijímány zvláště českými mistry jednak pro jeho realismus, jednak proto, že v nich nalézali oporu pro své snahy o povznesení mravnosti, kdežto cizí mistři, nominalisté, byli podporovány hierarchií. Hus sám se spisy Wiclefovými velmi obíral a některé z nich i opsával. Na vyzvání pražské kapitoly bylo sice usnesením universitním z r. 1403 zavrženo 45 článků Wiclefových, ně je čestí mistři s Husem hájili, přes to však se učení Wiclefovo šířilo a církve počala proti němu vystupovati násilně.

Řečník řeč pak postupuje o spisy Wiclefovy, jež arcibiskup r. 1408 nařídil vydati k vyšetření, proti čemuž se universita ohradila a 5 studijních podalo odvolání k papeži. Hus neuposlechl arcibiskupova zákazu kázání a k tomu přistoupil spor arcibiskupa s králem, jenž potřeboval autoritu university ke své církevní politice za sporu konědu s papežem a dekretem kutnohorským zjednal českému národu na universitě většímu. Když pak r. 1410 byly knihy Wiclefovy spáleny, vystoupil Hus přímo proti arcibiskupovi, začal byl stížen klatbou. V tomto prvním sporu university s církevním úřadem universita ještě uznávala odvolání se k církevní moci.

Změna nastala později, když Hus r. 1412 vystoupil proti odpadlým, vydaným bulou papeže Jana dvacátého třetího na křížovou válku proti Ladislavu apulskému. Hus ve veřejné disputaci vyslovil již revoluční zásadu, že věřící nejsou povinni poslouchati papeže ve věcech, které se přiči jejich svědomí, načež byla klatba nad ním obnovena. Universita později stála za Husem a to i po jeho smrti.

Za husitismu nastal sice úpadek university, ale toho netřeba litovati, neboť scholastika byla sama již přežitkem, který musil padnouti. Významem jest, že působením Husovým postavila se universita do služeb velké myšlenky, odvažila se vysloviti proti prosté poslušnosti církevní autority a hájila svobodu myšlení. Hus dovedl strhnouti většinu university i celý český národ k odporu proti církevní moci. Náš Hus do dal universitě pražské světového významu a proto je universita česká pravou nástupkyní university Karlovy, jako vše, co je v této zemi velké, náleží nám Čechům.

Řečník odměněn bouřlivým potleskem, načež p. JUC. Tvrzický sdělil došle telegramy a připomenul, že svaz dal podnět k založení fondu pro studentstvo české v Dolních Rakousích, jenž má nésti jméno Husovo. V konečném dořlovu pak J. M. rektor p. prof. dr. Král poukázal, jak čestné universita reprezentovala národ český v minulosti a přeje si, aby se vždy udržela na vysoké úrovni.

DO ASHLAND, WIS., A OKOLÍ. Čt. krajany v Ashland a okolí dovoluje si tímto upozorniti, že p. JAN ONDŘEK z laskavé ochoty převzal jednatelství pro "Pokrok Západu," a jest tudíž oprávněn předplatné přijímati a časopis v každé příležitosti zastupovati. V ástí Vyd. Spol. Pokroku.

HOSPODÁŘSKÁ BESÍDKA.

Buďte opatrní na stroje.

Farmeri měli by býti na své stroje stejně opatrní jako městští řemeslníci na své nářadí. Ale na mnohých farmách vidíme pravý opak. Tu a tam na poli najdete některý stroj, vystavený dešti a větru na pospas od jara do jara, aneb od léta do léta, co zatím měl by býti pod střechou vyčištěný, naolejovaný a připravený pro příští sezónu. Přijdou dny, kdy farmer má "nucené" prázdny a to jest nejlepší příležitost ku vykonání správek na různých strojích, však jsou-li stroje na poli, nechá se to, až když stroj znovu potřebuje. To je rozhodně nerozumné hospodářství. Za málo roků stroj, který stál několik stovek, jest nepotřebným a farmer musí pomýšleti na koupi jiného, ho zatím majitel stál tváří v tvář. Hospodářské stroje bohatnou v účelně, ne že by snad prodávali špatné stroje za drahé peníze, ale jediné neopatrností a nešetností amerických farmerů.

Heslem každého farmera buďte: Se strojem po vykonané práci pod kůlu.

Obyčejné chyby začátečníků.

1. První chybou obyčejně přeházející se u začátečníků v drůbežnictví jest, že jsou snadno sklamaní. Oni mohou začíti s nejlepší čistokrevnými slepičkami, mohou jim dáti i nejlepší potravu a opatrování, a možná, že mají pohodlné slepičny, ale oni žádají příliš mnoho od slepic. A nedostane-li se jim toho, ihned usuzují, že drůbež a chování drůbeže se nevyplácí, zapomínajíce, že překrmení aneb přešpání slepic může toho býti vinnou.

2. Druhou chybou začátečníků jest, že začínají ve velkém, myslíce si, když jedna slepička může přinést \$2 čistého výtěžku ročně, že 100 slepic přinese \$200. To jest rozhodně nemožné u začátečníků. V drůbežnictví každá maličkost počítá a začátečníci mají jíti do drůbežnictví pomalu. Několik slepic postačí a když trochu vědomostí nabývá denně, má také dle toho zvětšovati i počet svých slepic. A co hlavního, mají začíti pouze s jedním druhem slepic.

3. Třetí velkou chybou začátečníka jest, že nezaopatří slepičny dobrou krmí. Slepičky musí si svoji krmí hrabáním nalézati, zvláště ráno. Mimo krmivo musí míti slepičky dostatek čerstvé, čisté vody. Vejce z hlavní části obsahuje vodu, proto na čisté vodě mnoho záleží. Písek, drcené sklopyky ústřicové, neb kámen — nemají slepičky scházeti. Bez tohoto nemůžou slepičky strávití většinu potravu. Dřevěné uhlí, různé kostné přípravky, jestli možno, mají býti přístupny slepicím v každý čas.

4. Čtvrtou chybou dělají mnozí začátečníci tím, že staví velké, nákladné a okrasové slepičny. Slepičky nenosou více v nákladných slepičnicích, než jako v pohodlných a dobře provětrávaných. Pohodlí, čistota a vnitřní zařízení jest při slepičnicu nutné. Stavte dobře a rozumně.

Hubení lopuchu (Cocklebur).

Lopuch jest jedním z nejhorších plevelů, s kterým farmeru jest větší tuhy boj. Daří se mu v každé půdě a kde jednou se rozmohl, vezme to několik roků plného obdělávání a střídání plodin, než může býti vyhuben. Jednou z příčin, proč nedá se lopuch tak snadno vyhubiti jest, že semena dozrají na rostlině 2 neb tři palce vysoké. Nové rostliny lopuchu rostou po celou sezónu a za několik týdnů semena na nich dozrají.

Druhá příčina jest ta, že semeno lopuchu leží třeba jednu sezónu na povrchu země a nezničí se, kdežto když přijde příští sezóna zoraním do země vzklíží.

Pozemek nejlépe osázeti po dvě sezóny kornou, neb jinou plodinou, která vyžaduje častého obdělávání. Jestliže jest na pozemku dosti suché trávy a jiného plevelu, tu jest dobře pozemek na jaře před zoraním vypáliti; oheň zničí veliké množství lopuchového semena. Kornu nejlépe na pozemku takovém sázeti sazečkou k vůli obdělávání. Panuje-li příznivé počasí, že korna může se dvakrát až čtyřikrát obdělávati, můžeme ve

tréech rukách lopuch z pole vyhubiti.

Vybrání a uchování korny na semeno.

Při haskování korny jest dobrá příležitost ku vybrání si klasů korny na semeno pro příští sázení. Berme klasy se stonků přiměřeně vysokých, silných, se širokými listy. Přednost dejme klasům, nakloněným dolů, nežli vzhůru třelým, a těm, které mají dobře vyvinuté semeno a silný sáček. Máme-li dosti klasů vybráno, uložíme je k vyschnutí na dobré místo. Semenná korna musí býti úplně vyschlá a také držena v suchu do sázení. Suché korné v suchém místě mrazy neškodí. Když korna jest dobře vyschlá, přeberme klasy ještě jednou a vyberme jen nejlepší. Klasy dejme do pytlů a pověsme do dobře provětrávaného přístavku, skladiště aneb předsínky, však nikdy neukládejme semennou kornu do stáje, poněvadž může přimnouti vlhkost a může býti poškozena mrazy. Korna nemá býti dříve drolena až před sázením. — Jest dobře také každým rokem přikoupiti něco nového semena.

Neбудьте prchlivými na zvířata.

Snad slyšeli jste povídku o papouškově? Či ne? Majitel krásného papouška přišel před 5 roky, když hěžel za presidenta T. Rooseveltem, pozdě domů z politické schůze. Papoušek obyčejně vítal ho pozdravem, však tentokráte seděl v koutě své nádherné klece patrně necítě se dobře, aniž by pána svého pozdravil. Majitel jeho, špatně naladěný, popadl papouška a třepaje ním, ohtěl, aby volal: Hurrah for Roosevelt! Papoušek však ani muk. To dopadlo jeho majitele tak, že milého papouška vyhodil do slepičí ohrady. Ráno, jda jako obyčejně krmiti slepičky, uviděl papouška, an kloube do již polomrtvé slepičky, mluví k ní: fěkni, hurrah for Roosevelt! I zamrzel se majitel a papouška odnesl zpět do klece. Proto i vy nebuďte prchlivými na domácí zvířectvo.

Upotřebení dýni (pumpkins).

Rozřízněte dýni v polovici, vybeďte semena a umístěte je v slepičnicu, kde dávejte na ně slepičím potravu. Nezáleží na tom, jestli dýně zmraznou; až slepičky vyzobou potravu, pustí se z dlouhé chvíle i do dýni.

* Stání pro koně má býti suché. Nejlépe, chceme-li dělati stání pro koně, jest položiti podlahu a na ní dáti ještě prkna 2x4 as na palec od sebe vzdálená. Podlaha musí míti spád do zadu. Těch pár dolarů, které dáme za druhou podlahu, vynahradí nám práce, kterou musíme věnovati každé ráno k čistění.

Všelicos.

* Mějte na paměti, abyste nauceili se alespoň jedné věci dokonale.

* Pravidelné krmění a pravidelné dojení přináší v mlékaření dobrý výsledek.

* Pěstování obilí na farmách bez chovu dobytka jest nerozumné ochuzování půdy.

* Dobrá dojnice nemůže dáti čistě dobré mléko, než když dostává bude čistout vodu.

* Přijde to laciněji krávé zahřívati ledovou vodou, nežli aby jí ona měla zahřívati 60e kornou.

* Krávy, které mají drátěný plot k ochraně proti nepohodám a zimě, nenaplň vám mléčné pejle.

* Vypustte krávy ze stáje na čerstvý vzduch za pěkného počasí a uvidíte, jak jim to půjde k duhu.

* Čistá voda jest nutná slepičím zrovna tak jako vám. Hleďte, aby jí mely s dostatek v každý čas.

* Máte tabákové žily ve hnězdách? Pak-li ne, dejte je tam co nejdříve. Hnízda budou prostě čmelíků a slepiček také.

* Souled můj při nedávne s ním rozmluvě ke mně pravil: Když slepičky nesou, jim vejce a když nenosou, jim slepiček. Zabijte i vy všechny špatnější slepičky brzy na zimu, krmte druhé dobře a budete míti přece dosti vajec.